

A gazdaküldöttség viharos éljenzéssel fogadta a király beszédét. Az éljenzés lecsillapulása után gróf *Serényi Béla* földművelésügyi miniszter bemutatta a királynak az egyes gazdaszervezetek és egyesületek elnökeit, valamint a gazdasáradalom több kiváló egyéniségét.

A délelőtti folyamán fogadta Károly király a magyar és horvát kereskedelmi és iparkamarák küldöttségét is, amelyet Lánczy Leó elnök, Heinrich Ferenc alelnök, Thék Endre, Krejcsi Rezső és Hoffer Márton vezettek és amelyben az ország összes kamarái, köztük a zágrábi és a zenggi is, képviselve voltak. Lánczy Leó titkos tanácsos szavaira a király változatlan kegyelméről biztosította a kereskedelmi és iparkamarákat.

Ugyancsak hétfőn délelőtti fogadta a király Brassó megye törvényhatósági bizottságának küldöttségét is, amely Törösvár várának adományozásáról szóló okiratot nyújtotta át a királynak. Gróf *Mikes Zsigmond* főispán üdvözlő beszédére válaszolva a király kijelentette, hogy nagy örömmel fogadta az annak idején neki följáró Törösvárat és egész szívből köszöni ezt az ajándékot, mint a hagyományos királyhűség és ragaszkodás zálogát.

Délben kihallgatáson fogadta a király *Windischgraetz* Lajos közlekedési minisztert, dr. *Vadnay Tibor* belügyminiszteri tanácsost és *Bogáth* gyalogsági tábornok katonai parancsnokot. E kihallgatások után dr.

Wekerle Sándor miniszterelnök jelent meg a királynál, aki hosszabb jelentést tett a királynak.

Budapest, május 27. A király hosszabb kihallgatáson fogadta *Wekerle* miniszterelnököt, aki az általános politikai helyzetről tett jelentést az uralkodónak. A király fogadta gróf *Zichy* János kultuszminisztert is, majd herceg *Windischgraetz* Lajos közlekedési miniszter jelent meg az uralkodónál, aki az élelmezési kérdésekről tett részletes jelentést. A király elismerését fejezte ki a rekvirálások sikeres befejezése után mindazoknak, akik ebben közreműködtek, de elismeréssel nyilatkozott a lakosság áldozatkészségéről is, hangoztatván, hogy ezzel Magyarország a háború sikeres továbbvitelét lényegesen előmozdította.

Arz vezérkari főnök a délelőtti folyamán hosszasan tanácskozott herceg *Windischgraetz* közlekedési miniszterrel élelmezési kérdésekről.

Tóth János volt belügyminiszter bucsúkihallgatáson jelent meg a királynál. Ez alkalommal kifejtette véleményét az általános politikai helyzetről, amit az uralkodó kegyesen meghallgatott.

A király beszélgetése a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnökével.

— A kamarák hódoló küldöttsége az uralkodónál. —

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.)

A magyarországi kereskedelmi és iparkamarák hódoló és bemutatkozó küldöttségét ma délelőtti 11 órakor fogadta az uralkodó. A küldöttségben képviselve volt valamennyi magyar és horvát kamara, melyek nevében *Lánczy* Leó mondott üdvözlő beszédet. A beszédek elhangzása után az uralkodó cerclet tartott. Ez alkalommal a küldöttség több tagját megszólításával tüntette ki. Megszólította a király *Wimmer* Fülöpöt, a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnökét is. A „Délmagyarország” tudósítójának *Wimmer* Fülöp elmondotta, hogy miként folyt le a fogadásnak ez a része. *Wimmer* ezeket mondotta:

— Öfelsége először is ezt a kérdést intézte hozzám:

— Mióta elnöke a szegedi kamarának?

— Az elnöke csak rövid idő óta, — feleltem, — de hosszabb ideig alelnöke voltam.

— Mi a foglalkozása a magánéletben?

— kérdezte ezután az uralkodó.

— A kenderfonógyár igazgatója vagyok.

— Szállít-e a hadseregnek?

— Az egész monarchiában mi szállítjuk a legnagyobb részt.

A király erre elismerőleg bólogatott, majd azt kérdezte:

— Van-e nagy ipara Szegednek?

— Még nem eléggé nagy, Felséges uram, de épen azon vagyunk, hogy minél nagyobb fejlesszük.

Öfelsége ezután kezét nyújtott és a következő urhoz lépett.

— A király — mondotta *Wimmer* — igen kegyes és szeretetreméltó volt mindannyiunkhoz. Hogy mennyire alapos a tájékozottsága minden, az országot érdeklő kérdésekben, mutatja, hogy kérdései nem sablonosak, hanem hozzáértésről tanuskodnak. A mikor például hallotta, hogy én kendergyári igazgató vagyok, nyomban aziránt érdeklő-

dott, hogy szállítok-e a hadseregnek. Mindenkire igen nagy hatást gyakorolt az uralkodó lebilincselő kedvessége.

A kamarai küldöttek sorában többek közt megszólította a király *Zima* Tibor aradi kamarai titkár, lapszerkesztőt is. Zimától, aki sokáig a harctéren teljesített frontszolgálatot, egyebek között megkérdezte az uralkodó, hogy mennyi ideig volt a fronton és milyen kitüntetései vannak. Itt megjegyezte, hogy a honvédek nagyzerően tartották magukat az olasz front nehéz harcaiban.

A kamarák küldöttsége a királyi audienciák után a Margit-szigeten közös ebéden gyűlt össze, amelyen *Szerényi* kereskedelmi miniszter is részt vett. Az ebéden a miniszter felköszöntőt mondott, amelyben az iparnak és kereskedelemnek a háború utáni feladataival, főképen a kényszertársulatok kérdésével foglalkozott a miniszter, aki a késő délutáni órákig a kamarai titkárok társaságában maradt.

Az elulazás.

Budapest, május 27. Öfelsége a király és királyné délután félnégykor Budapestről tartózkodási helyükre visszatértek. A királyi pár délután 3 órakor hagyta el a várat és a keleti pályaudvarra hajtottak. Elbucsúztak a megjelent előkelőségektől. A vonat elindulása előtt együttesen fogadták a főpolgármestert, a főkapitányt és a Máv. elnökgazdájának jelentését, majd ezeket mondta a király:

— Nagyon boldog vagyok, hogy ismét Budapesten lehettem, csak azt sajnálom, hogy hamar el kell mennem a magyar fővárosból. Szeretnem volna hosszabb időt itt tölteni, de a bajor király látogatását várom és ezért nem maradhatok itt tovább. Remélem, a nyáron utót szíveskedek magamra és hosszabb időt tölthetek úgy Budapesten, mint Gödöllőn.

A diszkurzusban a királyné is részt vett. Kifejezte sajnálatát, hogy nem tölthet több időt Budapesten és örül annak, hogy a nyári folyamán hosszabb ideig lesz közöttünk. Ezután felszálltak a vonatra, amely nemsokára elindult. Gróf *Zichy* János a király szakaszát követő kocsira szállott. Később érte jöttek és *Zichy* átment a király kocsijába.

LEGUJABB.

BÉCS: Gróf *Eurián* külügyminiszter ma vagy holnap Berlinbe megy. Onnan a nagy főhadiszállásra utazik, ahol folytatja tanácskozását a kancellárral.

PÁRIS (Havas-jelentés): Ma ismét megkezdtek Páris területének messzehódó ágyukból való lövetését.

BÉCS: A német koronatarományok képviselőinek Bécsben tartott értekezletén egyhangulag elfogadtak egy javaslatot, amely szerint követelik az államterület egységének szorosabbá való foglalását, a német nyelvnek államnyelvvé való ünnepélyes kijelentését és az Adriához való út biztosítását. Végül egyhangulag elhatározták, hogy megalkoják az egész Ausztriára szóló német néptanácsot.

Megegyezés Németország és Hollandia között.

Hága, május 27. Hivatalosan jelentik: A németalföldi és a német megbízottak között folytatott tárgyalások, amelyek a korábbi megegyezés végrehajtására vonatkoznak, teljes megállapodásra vezettek. Pénteken tárgyalások indultak meg egy újabb szerződésre vonatkozólag. Ezeket lesetőleg gyorsan folytatják.

Indítvány a pécsi házvezred visszahelyezése érdekében. A Pécsi Napló írja: Pécs szab. kir. város törvényhatósági bizottságának f. hó 29-én tartandó közgyűlése elé *Linder* Ernő törv. bizottsági tag a következő indítványt terjesztette be: Tek. törvényhatósági bizottság! Indítványozom, hogy a *Frigyes* főherceg tábornagy nevét viselő cs. és kir. 52. gyalogezrednek Pécsre való visszahelyezése és a cs. és kir. 6. gyalogezred Pécsért állomásozó pótzászlóaljának Újvidékre való áthelyezése érdekében a cs. és kir. hadseregőparancsnoksághoz, valamint a cs. és kir. hadügyminiszterhez ismételt fölterjesztéssel élni szíveskedjék. Indítványomat a közgyűlésen óhajtom megindokolni.

Katonatiszti temetések. Pécsről jelentik: Háborús katonai dísszal és úgy katonai, mint polgári részről megnyilvánult nagy részvétel mellett helyezték örök nyugalomra *Molnár* Sándor, a cs. és kir. 6. gyalogezrednek a becsület mezején kora ifjúságában, hirtelen halállal elhunyt tartalékos hadnagyát. Ugyancsak a csapatkórházból nagy részvétel mellett temették csütörtökön délután *Hersényi* Zsombor alezredest és *Meiszner* Miklós régi pécsi polgári családból származó 19. honv. gy. e.-beli szkv. századost, kiket a halál szintén váratlanul, a becsület mezején ért.